

Nr 62.

Av herrar **Hansson** i Önnarp och **Hansson** i Skegrie, om höjning av maximibeloppet för det vid taxering medgivna avdraget för vissa försäkringspremier för äkta makar.

Enligt 46 § i kommunalskattelagen samt 4 § i förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt bestämmes, att vid självdeklaration avdrag får göras för vissa försäkringspremier med ett belopp av högst 200 kronor.

Med nu rådande förhållanden i jämförelse med dem som rådde, när denna avdragsrätt tillkom, måste detta belopp anses som alldeles för lågt. Penningvärdets försämring under denna mellantid jämte den bland allmänheten alltmer utbredda förståelsen för försäkringsskyddets betydelse vid sjukdom, olycksfall och nedsatt arbetsförmåga motiverar en betydande höjning.

I all synnerhet för äkta makar framstår en höjning av avdraget som önskvärd och rättvis. Ofta ha makarna var för sig, före äktenskapets ingående, försäkringspremier uppgående till eller i närheten av 200 kronor, vilket medför, att de som äkta makar inte kunna i samma utsträckning som tidigare utnyttja avdragsrätten. Härutöver må också tagas i beaktande, att försäkringspremier för barnen skola rymmas inom samma belopp. För enskilda företagare tillkommer även försäkringspremie för olycksfall i arbete.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av 46 § i kommunalskattelagen och 4 § i förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, att där angivet maximibelopp vid avdrag för vissa försäkringspremier höjes för äkta makar från nuvarande 200 kronor till 400 kronor.

Stockholm den 19 januari 1950.

Stig F. Hansson
i Önnarp.

Nils G. Hansson
i Skegrie.